

bóng dáng mình đâu đó trên con đường kiếm sống. Giờ này em ở đâu khi thành phố đã quá nhiều thay đổi và đơn vị ngày tháng bắt đầu tính theo từng năm, hay chục năm kể từ bao giờ. Những buổi sáng nắng, những buổi chiều mưa, tôi vẫn đi và tìm hoài hình ảnh xa xưa của em. Mái tóc xõa dài bay bay theo gió, ánh mắt rạng rỡ sáng trong và nụ cười hồng ngát hương ngọc lan thơm ngát.

Cây ngọc lan sáng nay đã nở, những bông hoa nuột nà làm tôi lại thêm nhớ em ray rứt, em đang ở đâu, những hi vọng và ước mơ của tôi, những tin yêu vào cuộc đời và những hăng hái bước vào cuộc sống của tôi. Cứ tìm đi, rồi sẽ có một ngày mình lại gặp được nhau, phải không em. Hay hãy cố nghĩ em là một người nào đó đang đi bên tôi hôm nay, một người nào đó có nụ cười của em, một người nào đó có ánh mắt của em. Hãy cố lắng nghe trong những cơn gió, hình như có tiếng cười lạnh lớt của em.

Hãy cố nắm bắt những hạt sương đêm mang ánh mắt long lanh của em. Và hãy đưa tay hứng những chiếc lá vàng nhỏ nhoi vì hình như, chúng đang rơi xuống từ bờ vai em. Màn đêm buông xuống, huyền hoặc như mái tóc em ngát thơm mùi dạ lý. Ngày bắt đầu lên, rực rỡ như những giấc mơ em vẫn kể cho tôi. Hình bóng em, như vậy hình như vẫn thấp thoáng quanh quanh, và như vậy, tôi đâu có mất em vì em vẫn ở đây, bên tôi, dịu dàng, trong sáng như ngày nào để hồn tôi dịu lại sau những nóng bỏng nghĩ suy. Thế là tôi đã tìm lại được em, phải không em yêu dấu....

Không Đề 1 ...

*Có những nỗi buồn hình như không bao giờ tan
biển
Có những ước mơ biết có bao giờ thành sự thật
được không
Có những nụ sầu rơi long lanh thành nước mắt
Và biết có bao người hay sống với dĩ vãng như tôi
không*

*Hình như trong cuộc sống,
Khi mộng ước quá nhiều
Khi chỉ sống vào kỷ niệm
Thì nỗi buồn vẫn dai dẳng không nguôi*

*Tôi ước mình cứng rắn hơn một chút
Nhìn vào cuộc đời như nhìn những phép tính cộng
chia
Nếu rắc rối dùng thêm spreadsheets
Và macros để đơn giản hóa cuộc đời*

*Sao cứ mãi ngỡ mình như dòng suối
Mang nỗi buồn đi từ Bắc sang đông
Mang ưu tư đổ xuống bể u hoài
Rời tan biến như những làn sóng biển ...*

*Sao mãi đứng bên cạnh dòng sông hiền muộn
Vớt những đám rong rêu bập bênh trên mặt nước
Và tìm hoài dưới lòng sông những hình ảnh ngày
xưa
Để chỉ thấy lặn tẩn dòng nước gợn buồn*

*Và ảo ảnh theo thời gian tan biến
Kỷ niệm, dù đẹp biết bao nhiêu
Khi cố còn vớt vát,
Chỉ đem lại những tiếng thở dài miên viễn mà thôi*

*Hãy rán nhìn những hoa đào nở rộ rồi dù mùa
đông mưa gió
Và những mimosa vàng tươi mà nghĩ đến chính
mình
Hãy gắng nở những nụ cười trên những nỗi buồn
vụn rã
Và mạnh dạn bước đi trên những dấu tích thời
gian
Hãy rán vui và nuốt lệ âu sầu
Để dần bước trên những khó khăn tràn đầy của
cuộc sống
Thì may ra tôi vẫn còn đứng vững
Dù cuộc đời có hà khắc đến bao nhiêu*

Thiên Hương